

LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM.
Megjelenik vasárnap.
Ára 3 hóra
1 frt, 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Magyar-utca 1-ső szám alá
küldendő.

Pest, július 12.
1868.
28. szám.

Gyűjtőknek
öt előfizető
után
tiszteltpéldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA:
Magyarutca 1. sz.
ide küldendő mindentéle kézirát
mely Luda s Matyinak van
szánva.

Pecsovics celebritások albuma.

XXV.

Nr. 25. Ime a majoritás koszorus költője!
Választói az ősszel megis futnak tőle.

XXVI.

Nr. 26. Büszke lehet Borsod! hajh mert Vadnay nélkül:
Accist fizetne Miskolcz a lőrétől.

Trafik hymnus

(ajánlva Halász Bódinak.)

ad notam : Ez a kostök hajhaj!

Mindenütt doboltatyik,
Trillaárom haj!
A szüz dohány tiltatyik,
Trillaárom haj!
A ki rajta kpatyik:
Huszonötig csapatyik,
Trillaárom haj!

A hazafi tüz lángja
Trillaárom haj!
Belefult a pipába
Trillaárom haj!
Hej nem füstöl a pipa . . .
Derága a trafiká!
Trillaárom haj!

Minden követ igérte . . .
Trillaárom haj!
Mikor a voksát kérte
Trillaárom haj!
„A fináncz nem kell neki“
Most meg hogy *kell* azt veti . . .
Trillaárom haj!

Mindenik csak azt mondta:
Trillaárom haj!
A trafikra lesz gondja,
Trillaárom haj!
S im elhatározatatyik:
Hogy szükséges a trafik
Trillaárom haj!

Gyere haza követünk,
Trillaárom haj!
Csak lesd, hogy majd követünk
Trillaárom haj!
Hogy ha kellett a trafik:
A hátadra rakatyik
Trillaárom haj!

A választó haragos
Trillaárom haj!
Mert a stempli harapós
Trillaárom haj!

A miniszter kimondta,
A sok követ rányomta . . .
Trillaárom haj!

Told csak haza a képed
Trillaárom haj!
Szivesen vár a néped . . .
Trillaárom haj!
A választód azt mondja:
Hogy a stemplit rád nyomja
Trillaárom trillaárom
Furkós bottal hopp!

KONDOR MARCZI.

A betegvármegyei labanczpárt politikai hitvallása.

Beteg vármegyének tanácskozásra jogosult polgárai eddigelé a birkatüirelem ösztönszerü uralma alatt folytatták bizottmányi tanácskozásaikat s egyesültek azon körbe, melynek neve „Betegmegye közönsége.“

Miután azonban ezen körből némelyek magokat kiszakították s „ellenzéki kört“ alakítottak, tehát mi alólirottak (szám szerint 37-en) kik a többiek elszakadása folytán most már magunk képezzük beteg megye közönségét“ szükségesnek látjuk eddigi és jövőre is követendő elveinket köztudomásra hozni, — meg lévén győződve, hogy ez által mindegyikünk hü szolgálatot tesz a h a s a*) iránti köteleességének.

Elvünk tehát:

a.) A hozott törvényeket nemcsak megtartani, de az irántai tiszteletet minden ember belső érzelmére ráparancsolni.

b.) A hozandó törvényeknél — nem a személy- és vagyonbiztosság, — de a személy és vagyon jog tiszteletben tartását követelni (vagyis a felső táblát, mágnási és nemesi kiváltságokat s a papi javadalmakat esőkönyösen védelmezni.)

c.) A közönségi törvények hozatalát eszélyes államténynek tekintjük, s ezen közönsügyes állapotot megtartjuk, tovább visszük, sőt iránta tiszteletet követelünk (habár mogyorópálcza segélyével is.)

d.) A közönsügyek kezelésére felállított intézmény vagyis delegáció helyett, ha jobb ajánlatik (például osztrák birodalmi közös rajxrát,) szivesen elfogadjuk.

e.) A dohány só és adó behajtása iránt az eddig hatályban lévő intézmények gátlását akadályozzuk (vagyis

*) Talán a haza.

vizslaszerü orral megszagolva, kinél magyar dohány van a finánczot nyakára visszük.

f.) Társadalmi és közéletünkben türelmet és kiméletet tanusítunk minden mivel t honpolgár iránt (de a kit műveltnék nem ismerünk — a milyenek az istentelen 48-asok — azok iránt kiméletlenek leszünk. Jaj nekik!)

Ezen finánczboldogító elveknek volt eddig századokon át Beteg-megye hive, e mellett maradunk mi is.

Kelt Beteg-megye székhelyén közösügyes boldog uralmunk második évében.

A betegmegyei labanczpárt s annak apraja nagyja összesen 37 tagja.

Tinódi Sebestyénnek

a subventióokról iratódott szomorú nótája
(a másik világról.)

Minden ez világon, hogy változik vala. .
Szomorú szívemben tapasztalom vala,
Uj erkölcs új szokás módoztatik vala —
Az régi, ha jó is, megvettetik vala.

Hajh! ifju napjaim midőn éltem légyen.
Ismerte a lantos, mi légyen a szégyen?
S nem iparkodott hogy valóban túl tégyen —
Pizkos dolgokban a sok szemtelen légyen.

Hogy ifjudad valék, lantos lantol vala.
De a mi az való, csak azt zöngi vala.
Kobzát árulóknak el nem adja vala —
Subventió s nótát ő nem lantol vala.

Most pedig ha nézem ez világ folyását
Szívemet ő buján sok furiák ássák.
Mert az régi jónak nem láthatom mássát:
Riherongyos költők a virtust elássák.

Nagy számmal támadtak holmi Komócsi(ngok.)
Kik megunván rágni a sovány mócsingot:
El Pálfi-ikósodtak irván sok bolondot,
Sok szemtelenséget és több bünös dolgot.

Borsszem(telen) Jankók szintén támadának,
Fajából a Jordánmelléki Judának . .
Brr. . Rákosi rákkal pénzért perorálnak —
Veszedelmére ez jó magyar hazának.

Istenem ki eztet szintén látod vala . . .
Bűnöket fejekre hát borítsad vala.
S a szegény baloldalt bátorítsad vala . . .
S ne engedd, hogy rut nép háborítsa vala.

Hogy pizkos lantosok undok zsoldban élvén
Hizlalják hasokat ország zsirja s vérén.
Irárm ez verseket — az a régi lévén:
Ki az hitetlenhez csak nem tud tilódni . . .
Lantjára dőlt lantos szomorú . . .

TINÓDI.

A csodadoktor.

Volt az egyszeri orvosnak egy nagy kamasz szolgálója, ki sem írni sem olvasni nem tudott, s mindig azért hajszolta gazdáját még is, hogy tanítsa meg őt doktornak és szabadítsa fel, hisz úgy is ő segít a műtételeknél, meg ő hordozza az orvosi eszközöket.

Az orvos egyszer aztán felis szabadította. adott neki egy láda elhasznált receptet s azzal ment az új orvos szerencsét próbálni a világba.

Megtelepült egy kis városban s kitette a czimert ezen felirattal: „itt lakik a doktor a ki mindenféle bajokon tud segíteni.“ s a ki hozzá folyamodott, annak a számára kirántott egy recipét a csomóból s egy huszasért oda adta neki, — az osztán a beteg dolga volt, ha néha a flastromot is bekellett neki venni.

Egyszer egy szegény polgárnak ellopták az ökreit, elindult keresni, hát megpillantja az orvos czimerét, az ember talán bujában már ivott is egy kicsit, csak beállit az orvoshoz hogy segítsen az ő baján is hát, ha mindenféle bajokon tud segíteni.

„Hát mi baja kelmednek földi?”

Nekem bizony doktor ur! az a bajom, hogy ellopták a négy ökrömet.

Az orvos erre kihuz egy receptet ez utasítással:

„Vigye kend ezt a patikába — majd tesznek ott róla.“

A patikából pedig eligazitották az embert a borbélyhoz, olvassa a borbély a receptet „egy erős adag hideg kristály,“ s kérdi az embertől:

„Kendnek kell ez az orvosság?”

— Igenis uram! —

Azzal lekadják az embert a tiz körméről s beadják neki a recipét.

A képviselőház Othelloja.

„A mór megtette kötelességét, a mór mehet“ . . .
zabot hegyezni.

Az ember nem tudta mire vélni a dolgot, kergette az orvosság . . . tehát átfutott hirtelenében az átelleni kocsmá istállójába s csodák csodája! ott volt bekötve a négy ökre.

Igy lett segítve a baján. Az orvosból ily sikeres kúra után a legnépszerűbb orvos csavardott, az egész vidéken csak „csoda orvos“ volt a neve.

Sok ember azt hiszi, hogy e mesének is bolond, pedig hát ha a Bachrendszer alatt lehettek kelnerékből megyei főnökök, Smerling alatt azon megyei főnökökből főispáni helytartók, a miniszterium alatt pedig azokból szinte magasabb állású tisztviselők, talán éppen miniszteri tanácsos is, miért ne lehetett volna az inasból doktor?

Pattantyúk.

Egyik béreuz lap azt írja komolyan, hogy azért nincs arató és azért drága a napszám, mert a buta nép a Nép Zászlaját olvassa és nem az Esti Lapokat.

A dömsödi ember pedig megesküszik reá, hogy azért verte el a jég határukát, mert valaki onnét prenumerált az Esti lap-ra.

Bolond Miska kollegánk csak hiába agitált az országgyűlésen, hogy vágják le már egyszer a hírlapok lábáról a tyukszemét, (no a stemplit) de biz a böles többség csak azt mondta, hogy ő bizony nem ért ahhoz, hogy valakinek a lábáról levágja a tyukszemét, inkább megteszi azt az emberséget, hogy a baloldaliak tyukszemére rátaPOS.

II.

Egy régi adoma illusztrálva.

Iczik: Huvá huvá Ferencz gazda?

Ferencz gazda: Isten tudja Iczik! meg ez a tehén.

Miután a pénzügyminisztert a jobboldal jövedelmében megkárosította az által, hogy a lőrét kiszavazta az accis alól, — hogy veszett fejszének legalább nyele forduljon, Ludas Matyi ezennel indítványozza: hogy a Deák keserű viz áccizoltassék meg.

Az Esti Lap azon sajnálkozik, hogy „kár a Magyar Ujságnak az a szép papír, ugyis szalonnát takarnak bele a vidéken.“

Biz a meglehet atyafi! hogy a Magyar Ujságba már csak azért is takarnak szalonnát, mert a tartalma is elég zsíros. Bezzeg az Esti Lapot nem takarónak használják, hanem . . . törülőknek.

Vivát Soroksár! azután meg Vadnay Lajos Miskolc városának érdemes követe! tehát a lőrétől nem fizettünk accist.

Ó majoritás! büszke lehetsz, mert három esztendő alatt ennyi vívmány-csakugyan sok egyszerre.

Az esztergomi primás erősen tiltakozik, hogy ő a Napoleon diszebédjén jelen lett volna. Hjah könnyű volt ő eminentiájának jelen nem lenni . . . mert hát meg se hitták.

Az ellen épen semmi kifogásunk nincs, ha a kormánylapokat megstemplizik, mert hiszen minden rendes gazda megbélyegezi a maga birkáit s egyéb barmait; de az ellen komolyan tiltakozunk, hogy a mi ludjainkra is ráütik a kormány pecsétjét.

Divatos 2-er 2.

Egyszer egy az egy,
 Ki ken, gyorsan megy.
 Kétszer kettő négy . . .
 Csuszó mászó légy.
 Kétszer három hat,
 Add el a tollad.
 Kétszer négy az nyolcz.
 Hizelgőnek árulónak
 Nincsen magas polcz.
 Kétszer öt a tiz,
 Ha sebes a viz :
 Sose usszál ellene,
 Hanem mindig csak vele.

Egy este viruló mákvirághoz.

A magyar világban negyvenkilencz táján
 Mint a konzot maró éhes ebnek száján
 Dühödben rakásra gyült a gúny tajtékja . . .
 S szidta a németet . . . elvek nyomorékja!

Kaszás póklábaid és gindár termeted,
 Rosz véred miatt már alig emelgeted . . .
 Epéd mint akkor volt, most is olyanforma . . .
 Hanem most lelkedet bocsátod áruba.

Annak adta el, a kit akkor martál,
 De ma már talpiglan össze nyaltál, faltál,
 Olyan stikket tettél jó madár a pénzér . . .
 Mi csak egy megvetett silány emberhez fér,

Oh bár — te jó madár! hizelgésnek ne vedd —
 Midőn a bitóra felfüggeszték neved . . .
 Magad lettél volna a hóhér kezében —
 Kigyóként nem élnél nemzetünk keblében.

Pedig hát fájdalom! élsz, csaholsz fenhangan,
 És mindenkor este . . . menkö üssön agyon . . .
 Rád s több társaidra a nép ezt kiáltja :
 „Kis kutya, nagy kutya! ne ugass hiába!

Kurucz.

A d o m á k.

Abban az időben történt még, mikor a becsületes embert a zsandárok a disznólábért is bekisérték s ráfogták hogy az puska, már t. i. a disznólábra; a zshiványt pedig nem merték felkeresni a rengetegben. Mondom az időben adtak ugyan fegyverengedélyt nagy keservesen, de csak személyes védelemre.

Egy uri egyéniségnek is volt egy ilyen személyvédelemre kiállított Waffepaszszja . . . azonban él-halván a vadászatért — kijárogatott ugy suttymban vadászatra is.

A mint egyszer egy domboldalban rálőtt a nyulra, ép akkor tolja fel a tulsó oldalról két zsandár a szarvát.

Rögtön kéri a passzust s a vadász előmutatja . . .

„Ah nix nutz! e csak az önvédelemre van s ön még is vadász vele, csak ide avval a puskával“ mondák a zsandárok.

— Kérem uraim! én nem vadásztam — szabadkozék emberünk — hanem a mint itt megyek, mendegélek, hát egyszer csak felugrott ez a vadnyul s egyenest nekem futott, bizonyosan megakart harapni, tehát én csak védtem magam midőn lepuffantottam.

Nem is vették osztán el tőle puskáját a zsandárok — csak a nyulat.

Hires és népszerű orvos volt az öreg Zs . . . Pápán hajdanába, csak ugy tódult heti vásárok alkalmával hozzá a falusi nép . . . egy egy recipe két garas volt s délfele már a két garasos tele kosárral állt nála.

Ezt látván egy veszprémi atyafi, — szerette volna fiát is arra a mesterségre adni, bevitte hát a fiut a doktorhoz.

„Tekintetes doktor uram! behoztam ezt a gyereket. látom nincs inasa, tanítsa meg s szabadítsa fel, hadd legyék belőle doktor!

Az öreg orvos igen tréfás ember volt s azt válaszolá:

„Jaj édes atyámfia! nem minden ember doktornak való ám, nem állja ki a próbát.“

— Ugyan próbáljuk meg ezt a gyereket uram! hát ha kiállja?

A doktor aztán, hogy az embert lerázhassa nyakáról, beadott a fiunak egy jó adag hashajtót ezen szavakkal:

„No atyafi! ha ez megmarad a kend fiában hazáig — akkor lesz belőle doktor.

Az ember rögtön tette kocsira a gyereket s hajtott hazafelé, de a fiu már félutban kéredzett le a kocsiról.

„Nem szállsz le lánzhordta kölyke! mert nem lesz belőled doktor!“ s azzal hajtott haza sebesen.

„No szálj le gyerek.

De a gyerek nem mert leszálni.

„No a menkü beleütött a dógodba, látom már semmitem lesz belőled, mert nem maradt benned a próba!“

Nem is lett a gyerekből doktor soha.

Éljen! éljen!! éljen!!!

Ki még most is panaszol?
Az már felforgató!
Ráth vádlása nélkül is
Hüs kóterba való.

A jobboldal kivivta
A hős egri nevet,
Begyógyítá a mi fajt,
A vérező sebet.

Ne mondja senki többé:
„Nincs semmi eredmény!“
Mert e legujabb vivmány
Valódi nyeremény.

Elvégezték hogy accist
Nem fizet a lőre!
Kinek még ez sem elég?
Az igazán dőre!

Bolond Istók.

Párbeszéd.

Bachszolgabiró: Te Gabi! ugyan ugyan
hogy gondoltál olyan bol-
londot, hogy a kecskeméti
demokrata körbe beirattad
magadat.

Alkotmányos alispán: Ah! kedves barátom Józsi!
nem érted te a dolog facit-
ját, látod ezt azért kellett
tennem, hogy az a sok bol-
lond csizmadia be ne verje
az ablakomat.

Labancznóták.

Hogy a szegény haza szenved igen nagyon,
Tépi minden izét, tépi a fájdalom . . .

Mindnyájan tudjuk ezt.

Nosza jó uraim! segítünk a baján
Néhány miniszteri labdacst beadván

Ez a legjobb recept.

S a mit hivatalból jönnek ki kiáltunk —
Hogy ha az nem tetszik — ott a mi jó Ráthunk!

S a constitutió!

Külföldre nem járunk pörölni hiába —
Hanem belekötünk a „Magyar Ujság“-ba

S Ludas Matyival a restorációra —
Kóterba záratjuk szépen néhány óra

Nem szabad a sajtó ???

???

Déva-Ványai polgárok!
Vagyon-e már patyikájok?

Mi is az az Ostoba Jankó?

1. Faja hajlamaként . . . napraforgó.
2. A „majoritás“ lelki handleja!
3. Irodalmi peczér, ki a csavargó eszméket
öszvefogdossa.
4. Kóser malacz, mely a kormány kosztján
hizza ki magát.
5. Gunyolódó majom, mely a subventió fáján
rágódva — ugrándozva járja a bolondját.
6. Miniszteriális bohóc, ki a miniszterek ko-
csija után cigány kereket hány.
7. Margarirozott stockfisch, konfektül az 67-i
közösbajos alkotmány fekete leveése után.
8. Szamártövis az emancipatio kövér meze-
jéről. stb. stb.

Az E. L. emlékkönyvébe.

A kinek lova nincs
Gyalog jár a Pestre,
Kinek kutyája nincs
Maga ugat estve.

FELHIVÁS!

Rómának meg van az uralkodó pápája — hanem
a heves nagykunsági traktusnak is meg van ám a maga
esperese, nagyon lekötelezne bennünket valamelyik kun
atyafi, ha ezen vaskalapos szentatyának a portréját be-
küldeni a pecsovics celebritások albumába.

A szeretet fillérei.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft pénzbírság
fedezéséhez ujabban járultak:

Gosztouyi László B. Gyuláról 1 frt. Puskás Sándor
s neje Tóth Zsófia Siklósról 20 kr. Kossuth Vendel Otró-
kocsról 3 frt. Ferdinándi Rudolf Hidas Németiből 1 frt.
Horváth M. Szöllősről 50 kr. Buzinkay Péter Csarodáról
50 kr. Fekete Nándor Putnokról 1 frt. Bárdos Eduárd
Diószegről 50 kr. Novák P. Szamosujvárról 1 frt. Egy
valaki Debreczenből 3 frt. Harmath József Tordáról 60
kr. Varga András Pestről 1 frt. Nagy K. ref. lelk. Egres-
ről 50 kr. Deák László Hidvégről 10 kr.

Rójahidáról vasgyári munkások 3 frt. 90 kr.

Kovácházáról Barta József által 50 kr.

Komáromból Gara Miklós által 1 frt 50,

Összesen 18 ft 20 kr.

E szives adományokért hálás köszönetét fejezi ki a
szerkesztőség.

Diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Na Iczik szomszéd! a napokban ugyan furesán jártam ő s Buda várában. Elmegyek a magyar királyi pénzügyminiszteriumba tudja, azon czélből, hogy ott majd kifizette-m Lónyay urammal azt az egy pár ezüst forintot, a mi a magyar vasúti kölcsön lejárt szelvényei

után dukál, de biz ü kigyelme helyett csak a pénztárnokát találtam a kaszszánál. Mondom neki illedelmesen, hogy mi járatban vagyok... hát csak níz rám mint a birka.

En is nézek reá s gondolva hogy talán nem értette a bajomat elmondom tisztességesen még egyszer... erre aztán annyit mondott az én emberem, hogy „vas?”

„No — gondolám — talán siket vagy nagyot hall, — fentebb hangon kezdem tehát, ekkor ő is jobban rám mordul „vas?” morzsolom aztán az ujjamat... hogy vegye észre, hogy piz kell... ekkor meg azt mondja: hogy „nix ungrisch“ no mit szöl ehhez a szomszéd?

Iczik: Vosz zagi... hát azt mundum hallja khend, hogy ha az ember magyar ember akar lenni ebben a buldug alkhutmányus Magyarorszaghban, hát elüszür is megkhüll neki thanulni nime thül.

Másdszur azt mundum hallja khend, hogy azirt nem érthette meg az a finánczier khendet mert pinzt kirt Mihály gazda thülle.. vitt vuna csak nekhi adüt, mingyárt thodott volna az mit akhar khend... hiszen thodhatná már khend a kbtüzis bájus thürvény fűfü §-át, hogy mindig a magyar fizet a nime tnek.

Iczik: Nü nü Mihály gazda! thodja khend a nagy ojsághut...

Mihály: Nos mi a szomszéd?

Iczik: Hát a rümai pápa pruthesthás lett.

Mihály: Hogy hogy?

Iczik: Hát retthentüen pruthesthál a cuncurda-thom elthürlése ellen...

Mihály: Azt már még se hittem volna szomszéd! hogy az országgyölés trafikot.. stemplit szóval minden fattyu gyereket törvényesítsen.

Iczik: Az ürdüg tholálna el a khedvét khenüteknek, eddig a vult a bajuk, hogy az országgyölés kheveset tesz, musthan pedig már az a bajuk, hogy sukhat

is tesz. A khendtek uppuzitiunális pártjának tholán bizuny a sem tetszenék, ha nyak hun vernék; hát nem elég szabadságot vivutt khi a majurítás nem szabad a lühre? nü...

Mihály: Megadjuk annak az árat busásan szomszéd! meglássá még e miatt a finánczminiszter uj kölcsönt kér tölünk vagy ha nem kér hát...

Jövöre a deficit...

Nagyobb leszen egy piezit.

KERESTETIK

egy eltévedt folyamodvány, melyet Ludas Matyi az **igazságügy**-miniszteriumhoz még mult év.. akarám mondani mult hó junius 5-én nyujtott be a végett, hogy egészsége helyreállítására engedessék meg neki a fürdő használata. A becsületes megtaláló kéretik mentül előbb kézhez szolgáltatni a hátiratolt engedélylyel együtt, mert alólirott a fürdőt még ezen a világon akarja használni, nem pedig a **más világon.**

Ludas Matyi,
kóterbérő.

Ludas Matyi gyorspostája.

Barta Mihály póstamester urnak Nagy-Szöllösre: Tisztelt uraságod leveléből, — mit a Népszava mai számában egész terjedelmében közlünk — meggyözdünk, hogy Megyeri Pál ur részére járó lapjaink kiszolgáltatása körül legkissebb okunk sincs uraságod hivatalos eljárását kárhóztatni, vagy megróni.

A gyulai posta-hivatalra: előfizetőink panaszkodnak, hogy szerdán és néha csütörtökön juthának lapjaikhoz — annyira el van hanyagolva a kiadás.

Hogy történhetik ez, midön vasárnap s legrosszabb esetben hétfőn reggel ott kell a lapnak lenni? Kérünk egy kis felvilágosítást.

Szives kérelem!

Január—juniusi **féléves** és april—juniusi **negyedéves** prenumeránsainknak előfizetése már a 26-ik számmal lejárván: tiszteltteljesen felkérjük előfizetéseik megújítására.

Ludas Matyi a jövöre még több freskó képekkel változatosabb tartalommal fog megjelenni.